

МОТИВИ към присъда № 10 от 25.03.2024 г. по н. о. х. д. № 324/2023 г. на Районен съд Велинград

Районна прокуратура – Пазарджик, ТО-Велинград е внесла обвинителен акт по ДП № 504/2023г. на РУ Велинград, пр. пр. № 5528/2023г. по описа на РП – Пазарджик, ТО-Велинград, срещу Й.Й.Г., за извършено престъпление по чл. 235, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК, а именно – че на 05.10.2023г. в гр. Велинград, в двора на частен дом на ул. „Анезица“ № 51, е съхранявал незаконно добит от друго /от неизвестен извършител/ дървен материал, а именно 3,60 пр.куб.м. иглолистни дърва от вид черен бор, на стойност 186,62 лева с ДДС

В съдебно заседание прокурорът поддържа повдигнатото обвинение, подсъдимият признава изцяло вината си и фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, съгласявайки се да не се събират доказателства за тези факти, а защитникът му намира, че деянието представлява маловажен случай и пледира за определяне на административно наказанието съобразно чл. 78а от НК.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установена следната от фактическа обстановка:

На 05.10.2023г. при съвместна проверка служителите на РУ на МВР- Велинград Е.А. и В.С. и служителите на РДГ – Пазарджик С.А. и Н.Г., установяват, че пред къща в гр. Велинград, на ул. „Анезица“ № 51, са наредени дърва за огрев от вида „черен бор“. Живущият на адреса подсъдим Йордан Г. признава пред проверяващите, че съхраняваните от него там дърва са без документи и КГМ и на адреса й са повикани служители на РУ-Велинград, които извършват оглед на местопроизшествието, при който, и след изготвена съдебно-лесотехническа експертиза, се установява, че дървата действително са от вид „черен бор“ - 3,60 пр. куб. м., и са на пазарна стойност 186,62 лв. с ДДС.

Така изяснената фактическа обстановка съдът приема за несъмнено установена въз основа на следните доказателства: Писмо от ЮЦДП – Смолян – ДП ДГС „Алабак“ – Велинград, АУАН № 002850 от 16.01.2019 г., АУАН № 002860 от 16.01.2019 г., Разписка сер. Н-8 № 000990 за отговорно пазене от 05.10.23 г., Констативен протокол № 004963 от 05.10.23 г., АУАН № 001166 от 05.10.2023 г., АУАН № 001167 от 05.10.2023 г., Сигнал от РДГ – Пазарджик, Резолюция за прекратяване на административно наказателно производство № 407 от 10.10.2023 г., Резолюция за прекратяване на административно наказателно производство № 408/10.10.2023г., Протокол за оглед на местопроизшествие от 05.10.2023 г., ведно с албум към него, Лесотехническа експертиза, Ценоразпис за продажба на дървесина, Електронна справка за съдимост рег. № 231005005000448220 от 05.10.2023 г. Криминалистична справка за подсъдимия, Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на подсъдимия, протоколи за разпити на свидетелите С.А., Н.Г., Е.А., В.С..

На основата на така изяснената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Престъплението по чл. 235, ал. 2 НК представлява вторична престъпна дейност, засягаща обществените отношения в стопанските отрасли за рационално управление, възпроизводство, ползване, стопанисване и функциониране на горския фонд. Негов предмет е незаконно добит от друго дървен материал. Дали добивът е законен, или не, се определя от специалните нормативни актове - Закон за горите, Правилник за прилагане на закона за горите, Наредба №8 /2011 г. за сечите в горите. Формите на изпълнителното деяние по чл. 235 ал. 2 от НК са шест, като всяка една от тях има самостоятелно правно значение. За да е налице престъплението, от обективна страна е необходимо да бъде установено, че подсъдимият е извършил една или повече от формите на изпълнителното деяние, както и че

дървеният материал е добит незаконно и то от друго лице.

По настоящото дело, на подсъдимия Г. е вменено „съхраняване“ на незаконно добит от друго дървен материал. „Съхраняването“, като форма на изпълнителното деяние се изразява в упражняване на фактическа власт върху дървесината, предмет на престъплението по начин, че достъпът на трети лица е ограничен, като се вземат и мерки за запазване или за подобряване на нейните качества. Значението на думата съхранявам означава „държа на сигурно място, пазя от разхищение или повреда“.

Престъплението по чл.235 ал.2 от НК е на просто извършване, поради което в престъпния състав липсват специално указани последици - на увреждане или застрашаване, т.е липсва определен престъпен резултат. Това означава, че законодателят е възвел в престъпления определени прояви, без оглед наличието на причинени вреди или на създадена конкретна опасност. От субективна страна престъплението се осъществява виновно с форма на вината умисъл, който може да бъде пряк или евентуален.

В случая поведението на подсъдимия Г. изпълва съдържанието на изпълнителното деяние „съхранение“ на незаконно добит от друго дървен материал. Доказателствата по делото обосновават, че отсечените дърва са се намирали в непосредствено пред дома му, където достъпът на трети лица е ограничен и че Г. е упражнявал фактическата власт върху тях. Установената в двора на подсъдимия дървесина представлява дървен материал, който не е бил законно добит, предвид отсъствието на документи за това, както и поради немаркирането на този материал с горска, производствена или общинска марка. С оглед липсата на категорични доказателства за това, че подсъдимият е добил дървения материал, настоящата инстанция намира, че е доказано по безспорен начин съхранението на този материал, поради което формално деянието на Г. осъществява обективните признаци от състава на престъплението в чл. 235, ал. 2 НК

В §1 т.21 от ДР на Закона за горите, законодателят е формулирал легална дефиниция какво представлява „добива на дървесина“- това е сеч и извоз на дървесина до временен склад, а съобразно т.6 от същия параграф, „временен склад“ е терен, утвърден с технологичния план за сеч и извоз, подходящ за складиране на добитата от сечището дървесина преди транспортирането ѝ. Наредба № 8 за сечите в горите определя какво е необходимо за извършване на сечта, а именно: 1/. насаждението да е маркирано освен при провеждане на сеч без материален добив, главосечна сеч, както и сеч в насаждения по чл. 88, ал. 5 от Закона за горите и 2/. да е издадено позволително за сеч, т.е за да е законно добит дървения материал, той трябва да е законно отсечен и извозен до временен склад.

От обстоятелството, че инкриминираният дървен материал не е бил маркиран /чл. 49 ал.1 от Наредба № 8/2011 г. за сечите в горите / и за него не е имало издадено писмено позволително за сеч, се налага извод, че той е незаконно отсечен, а след като е незаконно отсечен, е невъзможно да се счита за законно добит.

Предвид естеството на престъплението – формално, от субективна страна то е осъществено с пряк умисъл, като подсъдимият е предвиждал настъпването на общественоопасните последици и е целял същите. Той е съзнавала, че процесният дървен материал е незаконно добит от друго. В подкрепа на този извод, на първо място е обстоятелството, че е бил немаркиран, което е било видимо за него; че подсъдимият не е притежавала позволително за сеч, което да удостовери законността на сечта; че не представя документи, удостоверяващи законния произход и не назова лицата, от които е придобил дървата.

Съдът, като съобрази ниската стойност на предмета на престъплението, чистото съдебно минало на подсъдимия, оказаното от него съдействие при разследването на досъдебното производство и пред съда, материалното му положение, подбудите на извършване на престъплението - счита че извършеното от Йордан Г. престъпление е маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 НК.

В случая деянието и деецът не се отличават с присъщата обществена опасност за престъпленията от този вид. Стойността на предмета на престъплението към момента на извършването му е 186,62 лв. т.е. значително под минималната работна заплата от 780,00 лв. през 2023 г., съгласно ПМС № 497/29.12.2022 г., съхраняваната дървесина не е от рядък дървесен вид или такъв, който е защитен от закона. Не се установи съхраняването на дървения материал да е с цел бъдещата му търговска реализация. Деецът не е осъждан, няма криминалистически регистрации, не поддържа контакти с криминално проявени лица и има добри характеристични данни.

Въпреки това обаче, извършеното от Г. не може да се определи като малозначително деяние и да се приложи чл. 9, ал. 2 НК. Макар ниската парична стойност на предмета на престъплението, съхраняваното количество не е малко. Освен това престъпленията против горското стопанство оказват съществено отрицателно въздействие върху процеса на възпроизводство на горите, следващи от изискванията за опазване на горите, с оглед значението им за живота и здравето на хората, обвързани с екологичното равновесие в природата. Големият брой посегателства в района заплашва оцеляването на гората. Тези престъпления също така в съществена степен засягат и икономическия живот в страната.

По тези съображения, съдът прие, че извършеното от подсъдимия Йордан Г. престъпление по чл. 235, ал. 2 НК е маловажен случай, поради което той следва да бъде признат за виновен за извършено престъпление по привилегирвания състав чл. 235, ал.6, във вр. ал. 2 НК и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение.

Тук е мястото да се посочи, че обществените отношения, които са обект на съответния вид престъпления по НК, определят кръга от лицата, имащи в процеса процесуалното качество пострадал. Престъплението по чл.235, ал.2 от НК е на просто извършване и в неговия фактически състав не се включва наличие на вредоносен резултат. Обект на наказателно правна защита при престъпленията против стопанството, каквото е и то, са обществените отношения свързани с правилното функциониране на икономическата дейност във всички области и сфери. При стопанските престъпления се засягат изискванията за нормалното, правилно и законосъобразно осъществяване на стопанската дейност, като в едни случаи се касае за засягане на валидни за всички сфери и области на икономическата действителност правила на стопанска та дейност, а в други, както в случая по чл.235, ал.2 от НК, се засягат стопански отношения и правила за функциониране в отделните стопански отрасли или звена. Отграничаването на обекта на престъплението е определящо за това дали може да има пострадал от този вид престъпления. Възможно е в някои случаи наред с увреждане на стопанските отношения и правилата за функциониране в отделен стопански отрасъл да бъдат увредени и други правно защитени блага и интереси (правото на собственост или някои нематериални права). Доколкото обаче, допълнително настъпилите вреди не са съставомерни и не произтичат от престъпното деяние в тесен смисъл - те не могат да обосноват качеството на пострадал от престъплението по чл.235, ал.2 от НК в значението на чл.74 от НПК. Аргумент за този извод се открива и в разпоредбата на чл. 235, ла.7 от НК, според която – предметът на престъплението се отнема в полза на държавата, от което също следва, че конструкцията на състава на това престъпление не предвижда пострадал или ощетено юридическо лице. А още повече – в случая изобщо не се установява откъде са добити съхраняваните от подсъдимия дърва.

Съдът като съобрази размерът на предвиденото в закона наказание за престъплението по чл. 235, ал. 6 НК, че деецът не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78А НК, както и че от престъплението не са причинени имуществени вреди, приложи чл. 78А НК, счита, че подсъдимият следва да бъде освободен от наказателна отговорност и да му се наложи административно наказание глоба. При определяне на размера на наказанието глоба, съдът съобрази тежкото материално положение на подсъдимия, обстоятелството, че е безработен, изразеното съжаление за стореното,

оказаното съдействие при разследването, и прие, че справедливият размер, който следва да му наложи е предвиденият от закона минимум от 1000 лв. – достатъчен за изпълнение на целите по чл. 36 НК.

На основание чл.235 ал. 7 от НК, доколкото при постановяване на присъдата предметът на престъплението – 3,60 пр.куб.м. широколистни дърва за огрев от вид „черен бор“, вече не е във владение на подсъдимия – то следва последният да бъде осъден да заплати в полза на държавата неговата равностойност от 186,62 лв.

Предвид изхода на делото и на основание чл.189 ал.3 от НПК, подсъдимият следва да понесе и направените по делото разноси – 187,20 лв. за изготвената в досъдебна фаза експертиза, които да заплати по сметка на ОДМВР Пазарджик.

По изложените мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/ М. Цветанов /